

som Forstander for Gymnastikinstituttet ønsker Mindretallet, bl. a. under Hensyn til de Forhold, der har ligget til Grund for Ministerens Forslag, ikke at tage Medansvaret for.

Med Hensyn til det af Regeringen stillede Forslag om Ændringer i Pensionsreglerne for Ministre er det Mindretallets Opfattelse, at jo mindre Adgang der findes til i hvert Fald midlertidigt at holde en Minister økonomisk skadesløs ved sin Afgang som Minister, jo mindre vil det være muligt at hindre denne i at bibeholde, eventuelt overtage andre lønede Hverv under sin Funktion som Minister, en Udvikling, som allerede synes indledet af den nuværende Regering, og som — videreført — vil kunne virke i høj Grad skadelig for den offentlige Moral, som hidtil, støttet paa de hidtidige særdeles gunstige Pensionsbestemmelser for Ministre, har krævet, at en Minister ikke maa indehave Hverv, som kan influere paa hans eller Regeringens Stilling, eller hvorved han bliver økonomisk afhængig af Trediemand. Dette Krav vil selvsagt ikke kunne ventes respekteret, naar en Minister i det første Aar overhovedet ikke har Adgang til Pension, og naar der ikke — i hvert Fald midlertidigt — haves Adgang til ved en Ministers Afgang at holde ham økonomisk skadesløs, indtil han atter kan genoprette sin private Økonomi. Mindretallet har derfor fundet det rigtigt ved Ændringsforslag Nr. 28 at præcisere denne hidtil uskrevne Lovs Krav til en Minister om bortset fra Rigsdagsvirksomhed ikke at have andet lønnet eller tantiemegivende Hverv i offentlig eller private Foretagenders Tjeneste, og samtidig i det foreliggende Forslag til Regler for Ministerpensioner ved Ændringsforslag Nr. 20 at aabne Adgang til ved kgl. Resolution midlertidigt højst for 2 Aar ad Gangen at sikre en Minister en højere Pension end den ham lovmæssigt tilkommende.

Mindretallet kan heller ikke tiltræde Regeringsforslagets nye Bestemmelse i § 94, Stykke 2, hvorefter en Tjenestemand, der

udnævnes til Minister, kan lade det af ham hidtil beklædte Embede henstaa ved Konstitution. Mindretallet finder det ikke forsvareligt overfor saadanne Embeder, og der vil jo som Regel kun være Tale om store og betydningsfulde Embeder, at disse i længere Tid, muligvis i flere Aar, beklædes ved tilfældig, maaske endog skiftende Konstitution. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag Nr. 27 om, at denne Bestemmelse udgaar.

Et *Mindretal* (A. M. Hansen) erkender, at de almindelige økonomiske Forhold begrundet Ændringer i den bestaaende Ordning med Hensyn til Tjenestemandslønninger. Mindretallet mener, at en saadan kunde have været gennemført paa tilfredsstillende Maade i Foraaret 1928 efter foregaaende rolig Forhandling med de forskellige Tjenestemandsgeselskaber. Man vilde til den Tid have langt større Klarhed over Statens finansielle Stilling og den herskende Krises Forløb, end det nu er Tilfældet. Man vilde have undgaaet at skuffe Forventningen om, at Ordningen af 1925 skulde blive staaende til 1928. En meget betydelig Nedgang i Tjenestemandslønningerne var allerede sket, efterhaanden som Prisfaldet indtraadte. En yderligere Nedgang kunde ventes at finde Sted i Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, naar de følgende Pristal kom til at foreligge i August og Februar. Og man maatte regne med, at Tjenestemændene i mange Kommuner i Aaret 1927—28 vilde komme til at bære en forøget Del af den kommunale Skat.

Ministeriet har imidlertid ikke taget Hensyn til disse Forhold. Gennem en Særforhandling med visse Tjenestemandsgeselskaber, og uden at efterkomme disses Opfordring til at inddrage alle Tjenestemandsgeselskaber i Forhandlingen, har det lagt Forholdene saaledes til Rette, at man kunde vente, at resultatbringende Forhandling med samtlige Tjenestemandsgeselskaber derved udelukkedes. De foreliggende Ændringsforslag er Resultatet af denne Særfor-